

Are thiazides effective on hypertensive vertigo? A preliminary study

Tiazidler hipertansif vertigo tedavisinde etkili olabilir mi? Ön çalışma

Esra Eryaman, M.D.,¹ Gökçen Gökcan, M.D.,² Ergün Parmaksız, M.D.,²
Nurhan Özdemir Acar, M.D.,² Levent Naci Özlüoğlu, M.D.¹

Departments of ¹Otolaryngology and ²Nephrology, Medical Faculty of Başkent University, Ankara, Turkey

Objectives: In this study, we aimed to investigate whether the symptoms of vertigo related to hypertension resulted from endolymphatic hydrops and the efficacy of the thiazides in the treatment.

Patients and Methods: A total of 24 vertigo patients without peripheric or central vestibular pathologies or hyperlipidemia were included. The study group comprised 15 patients with hypertension, including nine with regulated non-insulin-dependent diabetes mellitus (DM). The control group comprised nine patients without hypertension or DM. The patients in the study group received hydrochlorothiazide treatment. The European Evaluation of Vertigo Scale (EEVS) and Vertigo Handicap Questionnaire (VHQ), puretone audiometry, tympanometry, electronystagmography (ENG) for nystagmus tests, oculomotor tests, and caloric test were carried out initially and at three weeks for both groups. The results of the study group were compared to those of the control group.

Results: There was a statistically significant decrease in the scores of EEVS and VHQ at three weeks in the study group, compared to the baseline scores (for both groups $p \leq 0.01$).

Conclusion: Our study results showed that thiazides alleviated vertigo symptoms in hypertensive patients, as measured by qualitative methods (i.e. EEVS, VHQ), but not with quantitative measurements (i.e. ENG).

Key Words: Endolymphatic hydrops; hypertension; thiazides; vertigo.

Amaç: Bu çalışmada hipertansiyonun neden olduğu vertigo semptomlarının endolenfatik hidrops sonucunda oluşup oluşmadığı ve tiazidlerin tedavideki etkinlikleri araştırıldı.

Hastalar ve Yöntemler: Çalışmaya vertigosu olan, periferik veya santral vestibüler patolojisi ve hiperlipidemi olmayan toplam 24 hasta dahil edildi. Çalışma grubuna, dokuzu regüle edilmiş, insuline bağımlı olmayan diabetes mellitus (DM) hastası olmak üzere, 15 hipertansif hasta alındı. Kontrol grubuna hipertansiyon ve DM olmayan dokuz hasta dahil edildi. Çalışma grubundaki hastalar hidroklotrtiazid ile tedavi edildi. Her iki gruba, başlangıçta ve üç hafta sonra Avrupa Vertigo Değerlendirme Ölçeği (AVDÖ) ve Vertigo Yetersizlik Anketi (VYA), saf ses odyometri, timpanometri, nistagmus testleri için elektronistagmografi (ENG), okülomotor testler ve kalorik testler yapıldı. Çalışma grubunun sonuçları, kontrol grubu ile karşılaştırıldı.

Bulgular: Çalışma grubunda başlangıca kıyasla, üçüncü haftada tekrarlanan AVDÖ and VYA sonuçlarında istatistiksel olarak anlamlı bir düşüş görüldü (her ikisi için $p \leq 0.01$).

Sonuç: Çalışma bulgularımız, tiazidlerin kalitatif yöntemler ile (örn; AVDÖ, VYA) hipertransif hastaların vertigo semptomlarını azalttığını gösterdi, ancak kantitatif ölçümler ile (ENG) aynı sonuçların alınmadığını gösterdi.

Anahtar Sözcükler: Endolenfatik hidrops; hipertansiyon; tiazidler; vertigo.